

Sygn. akt VII U 1948/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: praktykant Magdalena Wójcicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2018 r. w Warszawie

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 27 października 2016 r. znak:(...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 7 września 2016r.

UZASADNIENIE

J. S. w dniu 25 listopada 2016 roku złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W., odwołanie od decyzji z 27 października 2016 roku znak: (...) odmawiającej mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Uzasadniając swoje stanowisko ubezpieczony wskazał, że organ rentowy niezasadnie nie zliczył mu do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym. Ubezpieczony wskazał, że po ukończeniu szkoły podstawowej nie podjął dalszej edukacji z powodu choroby ojca, którego musiał zastąpić w pracy na gospodarstwie rolnym. Podkreślił również, że przedłożył organowi rentowemu dowody na okoliczność wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym m.in. w postaci zeznań świadków oraz dokumentów z Urzędu Gminy. (odwołanie od decyzji ZUS, k. 2 – 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podtrzymał argumentację zawartą w spornej decyzji wskazując, że nie zaliczył okresu pracy odwołującego w gospodarstwie rolnym rodziców od 16 czerwca 1973 roku do 2 czerwca 1982 roku, ponieważ zeznania świadków były niewiarygodne. Zdaniem organu rentowego ubezpieczony nie mógł wykonywać stałej pracy w gospodarstwie rolnym, ponieważ w ww. okresie był zatrudniony na pełen etat. Dodatkowo organ rentowy zaznaczył, że rodzice odwołującego nie byli właścicielami gospodarstwa rolnego od 16 czerwca 1973 roku. W związku z powyższym organ rentowy stwierdził, że odwołujący udowodnił 37 lat, 8 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, zamiast wymaganych 40 lat. (odpowiedź na odwołanie, k. 4 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S., urodzony (...), ukończył szkołę podstawową w czerwcu 1972 roku. Od urodzenia jest zameldowany na pobyt stały w miejscowości K., przy ul. (...). Rodzice ubezpieczonego – C. i S. S. w latach od 1975 do 1977 byli właścicielami działek w obrębie miejscowości K. o powierzchni łącznej 8,31 ha (w tym 6,16 ha użytków rolnych). W latach 1977-1979 powierzchnia działek należących do rodziców ubezpieczonego wynosiła 8,33 ha (w tym 6,18 ha użytków rolnych), a w latach 1979-1982 wynosiła 8,20 ha (w tym 6,05 ha użytków rolnych). Po ukończeniu szkoły podstawowej, tj. od czerwca odwołujący nie kontynuował nauki w szkole ponadpodstawowej, tylko pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Wykonywał wszystkie prace związane z prowadzeniem gospodarstwa. Uprawiał przede wszystkim ziemniaki i zboże.

Ubezpieczony pracował po 12-16 godzin dziennie w gospodarstwie rodziców od momentu ukończenia szkoły podstawowej do 15 listopada 1975 roku, tj. do czasu pierwszego zatrudnienia. Następnie w taki samy wymiarze pracował w gospodarstwie rolnym pomiędzy okresami zatrudnienia w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) oraz w zakładzie pracy Ślusarstwo-Odlewnictwo Elektromechanika J. Z.. W gospodarstwie ubezpieczony mieszkał z rodzeństwem oraz rodzicami. Do 1982 roku ubezpieczony wykonywał pracę na gospodarstwie wyłącznie z rodzicami. Brat ubezpieczonego nie był zdolny do wykonywania pracy w gospodarstwie ze względu na stan zdrowia, natomiast siostra uczyła się. W 1982 roku ubezpieczony przejął całe gospodarstwo rodziców, a następnie przepisał po 1 hektarze bratu i siostrze. (świadczenie ukończenia szkoły podstawowej, k. 6 tom II a.r., zaświadczenie z 19 sierpnia 2016 roku, k. 10 tom II a.r., akt własności ziemi, k. 8 a.s., zeznania ubezpieczonego w charakterze strony, k. 29 – 30, k. 66 a.s., zeznania świadka B. K., k. 65 a.s., zeznania świadka A. N., k. 64 a.s., dokumentacja – karta gospodarstwa, k. 32 a.s.)

W okresie od dnia 12 listopada 1975 roku do dnia 28 lutego 1978 roku J. S. był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku ładowacz – robotnik magazynowy. (świadczenie pracy, k. 15 tom II a.r.)

Następnie od 1 sierpnia 1978 roku do 31 grudnia 1981 roku, od 1 października 1983 roku do 31 lipca 1984 roku oraz 1 października 1984 roku do 30 marca 1985 roku pracował w Ślusarstwo-Odlewnictwo Elektromechanika J. Z.. (zaświadczenia o zatrudnieniu, k. 17 – 19 tom II a.r.)

Odwołujący od 1 lutego 1982 roku do 26 czerwca 1982 roku był zatrudniony w Zakładach (...) w W. na stanowisku palacza kotłowego – obsługa sprzężarek. (świadczenie pracy, k. 16 tom II a.r.)

W okresie od 25 października 1985 roku do 30 listopada 2015 roku był zatrudniony w Poczta Polska S.A. (...) pracy został rozwiązany na mocy porozumienia stron, na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. (świadczenie pracy, k. 20 tom II a.r.)

Ubezpieczony jest zarejestrowany jako bezrobotny w Powiatowym Urzędzie Pracy w O. od 7 grudnia 2015 roku. Zasiłek dla bezrobotnych został mu przyznany na okres od 7 grudnia 2015 roku do 31 grudnia 2015 roku oraz od 1 stycznia 2016 roku do 30 września 2016 roku. W okresie pobierania przez ubezpieczonego zasiłku Urząd Pracy nie przedłożył mu żadnej propozycji pracy (zaświadczenie z UP, k. 37 tom II a.r.).

J. S. w dniu 6 września 2016 roku złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o świadczenie przedemerytalne (wniosek o świadczenie przedemerytalne, k. 1 – 3 tom II a.r.). Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że ubezpieczony nie spełnił warunków wynikających z ustawy z 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych tj. do dnia 30 listopada 2015 roku nie posiadał okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego co najmniej 40 lat. Zdaniem organu rentowemu odwołujący do dnia rozwiązania stosunku pracy udokumentował staż pracy wynoszący 37 lat, 8 miesięcy i 8 dni. Organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 16 czerwca 1973 roku do 11 listopada 1975 roku, od 1 marca 1978 roku do 31 lipca 1978 roku, od 1 stycznia 1982 roku do 31 stycznia 1982 roku. W oparciu o powyższe ustalenia organ rentowy decyzją z 27 października 2016 roku odmówił J. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego (decyzja z 27 października 2016 roku, znak: (...), k. 60 tom II a.r.).

J. S. złożył odwołanie od decyzji organu rentowego z 27 października 2016 roku, inicjując niniejsze postępowanie sądowe (odwołanie od decyzji ZUS, k. 2 – 3 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, które w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Ponadto Sąd uwzględnił zeznania świadków A. N. i B. K. oraz ubezpieczonego J. S., ponieważ były spójne i w znacznej części wskazywały na te same fakty i zdarzenia. Świadkowie stosownie decyzji swojej wiedzy i umiejętności przekazania jej i upływu czasu relacjonowali wykonywanie pracy przez ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym. Zdaniem Sądu, opisane dowody pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z 27 października 2016 roku, znak: (...), jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie spór między stronami postępowania dotyczy spełnienia przez ubezpieczonego warunków do otrzymania świadczenia przedemerytalnego zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 2148 t.j.). Przywołany przepis wskazuje w sześciu punktach zawiera enumeratywne wyliczenie kategorii osób, którym przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego. Prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
2. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn,
3. do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
4. zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn,
5. do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn,
6. do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która spełnia szczególne warunki wymagane do przyznania tego świadczenia, jeżeli:

1. przez okres co najmniej 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych i nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W kontekście niniejszej sprawy zastosowanie znajduje art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Organ rentowy wskazywał na nieudowodnienie przez ubezpieczonego wymaganych 40 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Uwzględnił on okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 37 lat, 8 miesięcy i 8 dni, wskazując iż niemożliwe jest wliczenie do okresu składkowego i nieskładkowego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 16 czerwca 1973 roku do 11 listopada 1975 roku, od 1 marca 1978 roku do 31 lipca 1978 roku oraz od 1 stycznia 1982 roku do 31 stycznia 1982 roku.

Sąd ustalił na podstawie przeprowadzonych dowodów, że odwołujący się w okresie od 16 czerwca 1973 roku do 11 listopada 1975 roku, od 1 marca 1978 roku do 31 lipca 1978 roku oraz od 1 stycznia 1982 roku do 31 stycznia 1982 roku wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców. Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 1990 roku o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy wlicza się pracownikowi także przypadające po dniu 31 grudnia 1982r. okresy pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym w charakterze domownika w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin. Zaś zgodnie z treścią art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j: Dz. U. 2013 r. poz. 1403) za domownika rozumie się osobę bliską rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie, jak również stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy.

Ponadto zgodnie z dyspozycją art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się równie przypadające przed dniem 1 lipca 1977 roku okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia oraz przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli ustalone okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W wyroku z dnia z dnia 3 grudnia 2004 roku (sygn. II UK 59/04) Sąd Najwyższy wypowiedział pogląd, iż przepis art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dopuszcza wyjątkowo możliwość traktowania okresów pracy w gospodarstwie rolnym tak jak okresów składkowych w ramach ubezpieczenia pracowniczego, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresów składkowych i nieskładkowych. Ponadto w licznych orzeczeniach Sądu Najwyższego zapadłych w poprzednim stanie prawnym, nadal aktualnych, jako przesłankę zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, a przed objęciem ubezpieczeniem społecznym, przyjmowano wymiar pracy przekraczający 4 godziny dziennie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 1997 roku, sygn. akt II UKN 96/96; wyrok z 7 listopada 1997 roku, sygn. akt II UKN 318/97, wyrok z 13 listopada 1998 roku II UKN 299/98; wyrok z 9 listopada 1999 roku, sygn. akt II UKN 190/99, wyrok z 10 maja 2000 roku, sygn. akt II UKN 535/99).

Zgodnie ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w spornym okresie w gospodarstwie rolnym rodziców ubezpieczony wykonywał codziennie prace związane z prowadzeniem gospodarstwa. Czynności te po ukończeniu przez

ubezpieczonego nauki w szkole podstawowej miały charakter stały, gdyż były wykonywane codziennie z różnym nasileniem, ale na pewno nie mniejszym niż 4 godziny dziennie. Ubezpieczony 16 rok życia ukończył w dniu (...), stąd możliwym było zaliczenie okresy pracy w gospodarstwie rodziców dopiero od 16 czerwca 1973 roku. Prace w gospodarstwie rodziców w wymiarze przekraczającym 4 godziny dziennie ubezpieczony wykonywał do czasu podjęcia pierwszej pracy w Miejskim Przedsiębiorstwie (...), czyli do 11 listopada 1975 roku. Następnie ponownie ubezpieczony do pracy na gospodarstwie rodziców wracał w przerwach w zatrudnieniu przypadających w okresach od 1 marca 1978 roku do 31 lipca 1978 roku, od 1 stycznia 1982 roku do 31 stycznia 1982 roku.

Ponadto jak wynika z wiarygodnych zeznań świadków, jak i samego odwołującego w spornym okresie zamieszkiwał on na terenie gospodarstwa rodziców, gdzie był zameldowany od urodzenia. Wbrew twierdzeniom organu rentowego, z dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych oraz z aktu własności ziemi załączonego do akt sprawy wynika także, że rodzice ubezpieczonego byli właścicielami gruntów położonych we wsi K. o powierzchni 8,31 ha od 14 września 1973 roku do momentu przekazania gospodarstwa synowi, czyli do roku 1982.

Odwołujący po zakończeniu nauki w szkole podstawowej był osobą niepracującą, jego rodzice natomiast potrzebowali rąk do pracy na gospodarstwie. Siostra odwołującego kontynuowała naukę, natomiast młodszy brat odwołującego w wieku 15 lat uległ wypadkowi na motocyklu i nie mógł pomagać w gospodarstwie. Tym samym odwołujący był jedyną osobą z najbliższej rodziny, która miała możliwość realnej i pełnowymiarowej pomocy w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Praca wykonywana przez odwołującego była to praca stała, która nie zawsze musi polegać na codziennym wykonywaniu czynności rolniczych, gdyż - na przykład ze względu na rodzaj produkcji - niekiedy nie będzie to nawet konieczne. Polega ona jednak na pewnej systematyczności i co najmniej na gotowości do wykonywania pracy rolnej, gdy jest to niezbędne rolnikowi prowadzącemu gospodarstwo. Stała praca w gospodarstwie rolnym wymaga również pewnego psychicznego nastawienia polegającego na wiązaniu się na określony czas z gospodarstwem rolnym. Ten aspekt jest bardzo istotny, ponieważ stały charakter pomocy w gospodarstwie rolnym może być pojmowany w sposób o wiele bardziej racjonalny, przy rozumieniu „stałości” jako pozostawania w tym samym miejscu, trwałemu związaniu się z jakimś miejscem lub jakąś osobą, nieuleganiu zmianom (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2006 roku, sygn. akt II UK 42/06, publ. OSNP 2007/19-20/292). Pojmowana w ten sposób cecha „stałości” świadczy o istotnym znaczeniu nastawienia samego domownika na stałe świadczenie pracy w gospodarstwie rolnym i odpowiadającą temu nastawieniu niezmienną możliwość skorzystania z jego pracy przez rolnika prowadzącego gospodarstwo.

Dodatkowo wskazać należy, że obowiązek opłacania składki za domownika wprowadziła ustawa z 14 grudnia 1982 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz.U. z 1982 r., poz. 40, nr 268). Ustawa ta dała możliwość przyznania emerytur osobie pracującej w gospodarstwie w charakterze domownika pod warunkiem, że z tego tytułu były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne rolników. Przed rokiem 1983 nie istniała możliwość odprowadzania składek za domowników. Tym samym, wbrew argumentacji przedstawionej przez organ rentowy w spornej decyzji, rodzice ubezpieczonego nie mieli obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za syna w spornych okresach. W orzecznictwie podkreśla się, że wystarczającym warunkiem dla uznania okresu pracy w gospodarstwie rolnym przed dniem 1 stycznia 1983 roku jest wykazanie wykonywania czynności rolniczych zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej „domownika” z art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31 maja 2012 roku, sygn. akt III AUa 1916/11)

Wobec powyższego w stosunku do ubezpieczonego znajduje zastosowanie art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 roku okresy pracy w gospodarstwie rolnym należało zaliczyć do ogólnego okresu ubezpieczenia. Chodzi o okresy pracy przypadające od 16 czerwca 1973 roku do 11 listopada 1975 roku, od 1 marca 1978 roku do 31 lipca 1978 roku oraz od 1 stycznia 1982 roku do 31 stycznia 1982 roku. Po doliczeniu ich do okresów składkowych i nieskładkowych uwzględnionych przez organ rentowy 37 lat, 8 miesięcy i 8 dni, spełnia ona warunki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, dotyczące wymaganego stażu

pracy 40 lat. Warunek, którego dotyczył spór, został więc spełniony i możliwe było przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił więc zaskarżoną decyzję, przyznając odwołującemu prawo do świadczenia przedemerytalnego od 7 września 2016 roku. Wskazany termin został ustalony na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej od następnego dnia po dniu złożeniu wniosku wraz z dokumentami wskazanymi w dalszej części przepisu.

Zarządzenie: Odpis wyroku z uzasadnieniem i aktami rentowymi doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego.